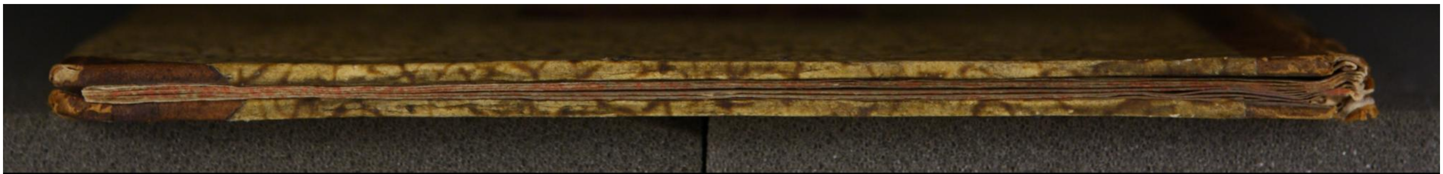
IESSENIUS
IN TYCH.
BRAHEI.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

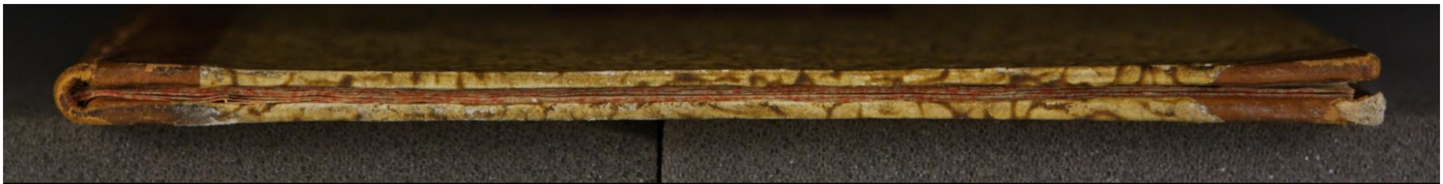

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

42,-243.
4°

DA S-num

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
130011020624

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

De vita & morte

ILLUSTRIS ET GENEROSI VIRI, DOMINI TYCHONIS BRAHEI, EQUITIS DANI, DOMINI IN KNUDſtrup, Huennæ Helleſponti Danici Inſulæ Præfecti, Aſtronomorum hoc ſeculo Principis, die 24. Octobris, Anni M DC. I. Pragæ deſiderati, 4. Novemb. in templo veteris Urbis primario, ritu equeſtri, honorificentiſsimè tumulati,

Oratio funebris

IOHAN. IESSENII a Ieſſen.

Hamburgi, Typis Hermanni Molleri.

ANNO M. DC. I.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

RUDOLPHO II. IMPERATORI INVICTISSIMO, AUGUSTISSIMOQUE, DOMINO NOSTRO CLEMENTISSIMO.

IAmdudum CLEMENTISSIME CAESAR, patriam deſeruimus Daniam, conſanguineos, & quos charos habuimus, & à quibus amati ſumus, omnes peregrinationem hanc lubenter tulimus, & ſuſtinuimus fortiter. Nam illorum inſtar omnium nobis erat parens noſter, TYCHO BRAHEUS: Sed cùm nunc is etiam, jubente Deo, vitam hanc mortalem cum immortali alterâ commutavit, quò felicior, eò nos, tanto ſolatio & præſidio maximo deſtitutos, longè reddidit infeliciores. Nuſpiam igitur, poſt Deum, quàm in Te, nobis orphanis, ſpes unica, ſummaq; relicta cùm ſit, in tuam nos tutelam & protectionem recipi, clementiâ erigi atque ſervari, ſubjectiſſimi ſupplicamus.

Tychonis Brahei hæredes.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

DE VITA ET MORTE DNI. TYCHONIS BRAHEI, &c.

Oratio

D. Iohan: Ieſſenii.

VIX quenquam ego, illuſtres, generoſi, nobiles, ampliſsimique omnium ordinum viri, tam duri cordis eſſe exiſtimo, quem inexpectatum amici, etiam vulgaris, mortis nuncium non commoveat. Certè quos neceſſariorum, eorumque, qui vitæ autores ipſis extitêre, aut quibus ii etiam lucis hujus cauſſa fuerunt, vel à quibus beneficio affecti aliquo ſunt, occubitus vehementer non conturbet, hos ego ſaxa potiùs, quàm homines, pronunciarim. Et quidem luctus hujuſmodi, cùm inter paucos ſit, unam vel alteram domum non egreditur, aut ſaltem extra unicā ſeſe non exerit civitatem, quandoquidem privati alicujus commodi jactura ſingulos non attingat; communis verò boni privatio, quoniam cunctis vim inferat, omnibus damnum adfert, indeque profectus dolor meritò quoque omnes exercet; & tanto gravius ejus amiſsio, cujus uſus fuerat in vitâ maximus. Quem verò veſtrum, per DEUM immortalem, ingens illud Naturæ bonum, generoſum dico & nobiliſsimum virum, Dn. Tychonem Braheum, Equitem Danum, cujus nomen per totam Europam diu jam exauditum eſt celeberrimū, latere poteſt? Et profectò, ne in hominum quidem cenſu, nedum literatorum ordine, reputandus is, qui ignoret, quan-

 tis bene-

tis beneficijs literas & literatos is auxerit, divinis planè, & nullo unquam ævo intermorituris ingenij ſui monumentis: quibus, quæ in cœleſtium motuum ratione priſcos fugerant plurima, indefeſſo labore, feliciq; operâ nos & poſteros noſtros dexterrimè inſtituit. Unde ſi, qui vivimus, vel invidiæ tabe affecti, vel ignorantiæ febre ægri, ingrati iſtud diffiteri, & ſcientes, videnteſq; ignorare velimus: poſteritas tamen, ſi quæ modò ulla futura eſt, eaque erudita, æſtimatura, maximopereque iſtud deprædicatura. Hunc vos virum tantum, Aſtronomiæ reſtauratorem, cæterorumque illius artificum hoc ſeculo facile principem, ante oculos veſtros videtis depoſitum, videtis mortuum, quem fato functum paſsim nunc inaudiunt exteri, famâ certè omnibus ingratiſsimâ; qui certatim paulò poſt condolentiæ ſuæ atque luctus publicum edituri ſunt teſtimonium; quibus etiam, dubium citra ullum, iſtud in votis nunc eſt unicum, ut, aliâ cum re ipſum proſequi amplius nequeant, ſaltem funerationis poſtremo officio nobiſcum præſentes afficiant. Quantò igitur magis nobis, qui adſumus, & quorum oculis triſte hoc ſpectaculum obverſatur, iſtud velle & præſtare maximè convenit? Quod etiam, & frequentes, & lubentes agimus, unâque triſti hoc vultu, geſtuque, afflictiſsimos ipſius hæredes erigimus, nec parùm conſolamur. At me, ut verum fatear, hæc magis magiſque ad luctum invitant, imprimis cùm apud animum repeto meum, inopinatum & ſubitum occubitus Tychonis nuncium, primum in funeſtas ædes ingreſſum, ubi conjugem honeſtiſſimam, præ dolore ſibi fermè exemptam & ſemimortuam, lecto affixam; educatiſsimam ſobolem, obvolutâ facie, in tenebris, humi jacentem & gementem, parietes pullatos; turbatam familiam totam; denique TYCHONEM meum feretro impoſitum prius mortuum aſpexiſſem, quàm ægrotantem percepiſſem: eundemque adhuc intueor, eo planè affectu, qui ſolatium exſpectare veriùs, quàm id præſtare aliis, debeat vel poſsit. Sed in tantâ animi mei conſternatione, quo

me &

me & vos omnes fortaſsis reficiam, illud hoc tempore, quod paſsim uſurpari ſolet, mihi occurrit, impatientiùs eos ſolùm plorandos, quorum turpem vitam inhoneſta mors inſecuta ſit; haud verò mori, quos virtus ipſa præſtet immortales. Id ſi ſic habet, veluti veriſsimum eſt, TYCHO noſter mortuis haud erit accenſendus: quòd omnium ſeſe faciebus offerat virtus conſpicua, ad cujus lucis clariſsimos radios excæcari neceſſe ſit mendaces noctuas. Nam ſi quis, clarâ patriâ natus, celebris judicandus, ſi generoſis ortus parentibus, primam virtutis ſementem accepiſſe putandus; ſi liberaliter educatus, liberalis & ipſe habendus; ſi excelſo ingenio præditus, ſublimium diſciplinarum ardore incenſus, iisque occupatus, excelſus & ipſe exiſtimandus; ſi ex fortunæ bonorum affluentiâ felix cenſendus; ſi ingenii editis in publicum inventis & monumentis, planè divinis, is tantò excellentior aliis, quantò ſeſe alij hiſce inferiores; ſi regibus, viriſque principibus, ob hæc charus, fortunatus exclamandus; ſi clarorum & magnorum hominum applauſus & collaudatio, laudatum & ipſum efficit; ſi commodus uſus thalami; ſi morigera ſoboles; ſi denique placida mors, etiam atque etiam beatum præſtare poſſunt: profectò TYCHONEM noſtrum omne hîc tuliſſe punctum, pro virili meâ oſtenſurus ſum. Et quanquam optarim, alteri cuipiam, cui major dicendi vis, minor autem ex luctu animi perturbatio, haſce partes injunctas eſſe: tamen, cùm de eo viro verba mihi facienda ſint, qui ſeipſum, etiam me tacente, cùm in vivis eſſet, bonis omnibus prolixè probavit; ea etiam ſuppetat rerum copia, ut quid è tanto dicendorum numero, pro temporis anguſtiâ, potiùs omittendum, quàm commemorandum, cogitare neceſſe ſit; onus hoc mihi imponi tantò faciliùs paſſus ſum. Quo etiam perduxit plurimi temporis liberalis & ſuaviſsimi noſtri convictus, amoris mutui, mutui officij recordatio, & denique hoſpitij nunc mei deſtinatio, paulò ante mortem, amiciſsima, & inſuper in ipſo deſiderium mei hoc poſtremum. Veritatis igitur

ſimplex cùm ſit oratio; non eſt, quod à me verborum ampullas, aut ullum inſolentem ſermonis habitum hìc expectetis; quandoquidem deformia fucos deſiderent & glaucomata, nullâ ceruſsâ indigeat per ſe decora facies; parq; ſit, ut orationis noſtræ indumentum reſpondeat formæ veſtitus. Proinde multa me paucis, illuſtria humilibus, læta triſtibus proferre patienter admittite. Patriam ergò quòd attinet, ea TYCHONI noſtra Dania eſt; quæ aliquot jam, ante Chriſtum natum, ſeculis regiâ dignitate clara, plures ſemper ſagatos, quàm togatos, genuit: Iulii Cæſaris minas animosè contempſit, impetus illatos viriliter depulit, & cum vicinis populis frequentia bella geſsit. Incolæ, quibus Rex imperat, in equeſtrem & plebejum ſtatum diſtincti. Inter equeſtris ordinis homines, qui inibi ſanè ampliſsimus eſt, primario loco Brahei reputantur, qui, ex Sueciâ jam olim reges comitati, ſplendidiſsimis feudis, ob virtutem, fidemq;, in militia conſtanter præſtitam, in Daniâ ditati ſunt. Ante ſexcentos annos unum atque alterum ex hac familiâ ad regiæ dignitatis faſtigium evectum, in annalibus Danicis legitur: Non pauci quoque Monaſterienſem Epiſcopatum illum aureum ſuperioribus temporibus adminiſtrarunt. Quin & hodiè, in Sueciæ regno nobiliſsimo, ex Braheis orti ſuperſunt, qui Regi proximi Comites ſalutantur. Et coram aſpicitis inclytum & generoſum Dominum Dn. Ericum, Comitem in Weſingeburgk, Liberum Baronem in Rhedboholm, Dominum in Lindtholm, qui, ut domeſticum infelicem abſens dolet patriæ ſtatum, ſic funeris agnati ſui præſens ſpectator triſtiſsimus. Braheos genus ſuum ad Auguſtos, Sueciæ Reges, non injuſtè referre, vel nummus quidam argenteus, juncorum manipulo dotatus, à Regeq; Iohanne III. ſignatus, confirmat. Nam eo inſigni ad ſtemma deducendum, comprobandumq; ſuum omnes utuntur. Natus eſt TYCHO noſter, anno Chriſti 1546. decimo quinto Decembris, intra nonam & decimam horam matutinam, Knudſturpij, in Scaniâ ſiti, patri Ottoni,

viro

viro militari & magnanimo, primogenitus: matre Beatâ, ex vetuſtiſsimâ Billorū familiâ ortâ, quæ ſeptuagenaria hactenus ſuperſtes audita eſt, per plurimos annos vidua; fœmina gravis, pietatis & pudicitiæ toti ſexui exemplum. Hæc filium ſuum ſollicitè admodùm educavit, ad ſanctitatem & virtutē cohortata ſedulò, cui is viciſsim omne præſtitit obſequium. Quæ indoles egregia in primâ ſuccreſcente ætate, patruo ſuo, Georgio Braheo, admodùm grata ipſum impulit, ut, cùm liberis careret propriis, hunc adoptatū ſibi aſciverit, domi, parentis loco, pædagogi operâ, informarit, donec, decimum & ſextum ætatis annum prætergreſſum, Lipſiam emitteret, ubi, ſummâ alacritate literarum bonarum viam ingreſſus altiorem, in iis pauxillo tempore itâ progreſſus eſt, ut excelſi ingenij ſigna ediderit manifeſta. Naturâ propenſus erat ad cœli ſtudium, cui tam diligenter incumbebat, ut, invito præceptore domeſtico, (cui juris ſtudium cum diſcipulo tractandū injunctum fuerat) libellos aſtronomicos paſsim coëmeret, ſineque intermiſsione perlegeret; Bartholomæo Sculteto, tùm ſtudiorum cauſsâ Lipſiæ degente, clàm in conſilium adhibito; noctu, ſereno cœlo, pædagogo inſcio, lecto ſeſe ſubducens, ſidera omnia, è globo exiguo, abſque magiſtro etiam, addidicit, velut etiam radio aſtronomico planetarum motus diligenter obſervavit, atque ſic integrum triennium Lipſiæ exegit; id quod & poſtea Witebergæ & Roſtochij, ſedulò & conſtanter continuavit. Poſtmodùm, cùm peregrinandi ipſum invaſiſſet deſiderium, Auguſtam Vindelicorum profectus, inibi, in Conſulis Iohan. Baptiſtæ Henzelij horto, maximum Quadrantem ligneum erexit, veluti & aliud, quod Sextantem dicunt, inſtrumentum, quibus creberrimè ſiderum motus exploravit. Inde in Italiam properans maximam illius partem perluſtravit, atque, de hiſce diſciplinis, cum viris harum peritis, avidè, multùmque, contulit, unde indies magnam Aſtronomiæ notitiam indeptus eſt. In patriam per Helvetiam regreſſus, Baſileam Rauracorum, aut vicinum aliquem

quem locum, ſedem vitæ delegerat; non ſolùm ob loci celebritatem, virorumq; doctorum, illic commorantium, complurium convictum; ſed etiam, quòd regio iſthæc, in trium ampliſsimorum regnorum concurſu, Italiam, Galliam, & Germaniam jungeret, è quo per crebriores literas cum eruditis agere commodiùs potuiſſet. Quod dùm ſeriò ſecum conſtituiſſet TYCHO; Rex Daniæ FRIDERICUS II. Princeps literatorum amantiſsimus, de hoc ipſius propoſito certior factus, accerſitum pluribus dehortatus eſt rationibus, utque in patriæ potiùs gloriā domi ſtudia hæc urgeret & perficeret, adhortatus: Et ne aulicis ſtrepitibus, aliiſque impedimentis turbaretur, HUENNAM, Helleſponti Danici Inſulā, Latinis Venuſiam dictam, ultro obtulit: Ex Camera itē annuos certos reditus exſolvi juſsit. Hanc TYCHO acceptans conditionē, inſulam ingreſſus eſt deſolatā; quam brevi tempore ſplendidiſsimis quibuſdam ædificiis habitabilem, veluti & egregiis hortis, agris, piſcinis, amœnam & fœcundā, cultiſsimamque effecit. Inſtrumenta motibus cœleſtibus accuratiſsimè obſervandis idonea, quæ jam Pragæ in Curtiano Palatio viva aſpicitis omnia, magnæ molis, at majoris artificii machinas, fabricavit quamplurimas. Ex Academiis ſtudioſos, pictores, ſculptores, cartopæos, typographos, omniſque generis artifices alios accerſivit, ipſis victu & amictu liberaliter proſpexit, ſalaria item diſtribuit. Illic dies noctesque, viſum, lectum, auditum, ſcriptum, pictum, ſculptum & fabricatum, ſummatim, laboratum, unicèque cœlum ſpectatum eſt. Horum operum fama mare trajecit ipſum, univerſam Europam penetravit, eâq; ex omni parte invitati, catervatim quotidiè ſpectatū accurrerunt plurimi, quos hoſpitaliter excepit omnes, & pro dignitatis ratione ſingulos, Reges, Principes, horum Oratores, Legatos, Comites, Barones, Nobiles, Studioſos, imò tabellarios; quæ quanti ſumptus res fuerit, cuivis æſtimare facilius eſt, quam imitari. Nam, quod ipſe ſcriptis ſuis publicis teſtatur, de peculio proprio, ultra centena millia

joachi-

joachimicorum,laudabili ædepol prodigalitate , in Aſtronomica impendit. In hac inſula per hoſce labores nata TYCHONI eſt NOVA ILLA MUNDANI SYSTEMATIS HYPOTHESIS, quâ hanc, quam inhabitamus, Terram,totius quidem univerſi medium ſtatuit, motus tamen omnis,ſecus quàm Copernicus voluit, expertam : nec etiam juxta hanc orbiũ omnium ſecundi mobilis centra verſari, quod Ptolomæo viſum eſt, permiſit : Sed ambo ſolummodò mundi lumina, & unà remotiſsimam, omnium aliarum contentricem, Octavam Sphæram, in circumvolutionibus ſuis, Terram, tanquam centrum, ſpectare indulſit: reliquos verò quinque planetas circa Solem, veluti regem ſuum, gyros ducere, ipſo in omnibus illorum revolutionibus, in medio conſtituto, affirmavit. Hoc ingenioſiſsimo invento cœleſtium apparentiarum omnium exactiſsimas rationes reddidit: hoc obſcura illuſtravit: dubia explicavit: ſtellas fixas mille,multoties,& diverſis inſtrumentis,non mechanicè, ſed per triangulorum rationes,viginti & unius anni labore pertinaci & indefeſſo, accuratiſsimè reſtituit, abſque quarum rectificatione haud ullus conſtaret verus cujuſque planetæ locus. Solis quoque & Lunæ motus quàm emendatos hic reddiderit,cenſere artificum eſt & laudare. Parem quoque diligentiã circa Planetas reliquos adhibuit: neque quicquam, quod ad divinæ Aſtronomiæ inſtaurationem, perfectionemq́ue facere noverat, unquam vel ſegnis intermiſit, vel invidus diſsimulavit, occultavitq́ue: id quod partim jam editi ipſius in lucem libri,partim excudendi,prolixè demonſtrant. Aſtronomia mechanica, quam Wandesburgi, arce Ranzoviana, ad Hamburgum ſitâ, propriis typis, & iconographiis elegantibus, primo egreſſus ſui ex Daniâ anno, publici juris fecit, inſtrumentorum fabricam,& eorundem uſum, fideliter commonſtrat: ſine quorum ope & ſubſidio vix ulla obſervationum conſtaret certitudo. Stellarum autem fixarum ab ſe perfecta reſtitutio, reliquarum inerrantium meritò principium

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

habetur neceſſarium & fundamentum: quod reliquorum Planetarum rectè domùm ſequitur inſtauramentum. Poſtremum opus, citra quod fruſtrà ſuſcipiuntur alia, prædictionum regulas ingeniosè explicat. Atque hæc, ni fallor, universæ Aſtronomiæ forma eſt, ad quam mihi TYCHO quoque noſter ſcriptiones ſuas direxiſſe videtur. Et jam profectò ex 36. an. certiſsimis obſervationib. abſolutiſsimum, quod ab eo unicè & diu expectatū, in publicum emiſiſſet Aſtronomiæ Theatrū, niſi migratio ipſius è patriâ, & inde uſq; loci aliquoties mutatio, operæ moram injeciſſet pernicioſam: cujus mutationis & diſceſſus ipſius cauſſas, quas perhibuit graves & neceſſarias, alios ſino recenſere. Verùm hanc temporis jacturam facilè reſarciiſſet commodiſsimum otium, quod ipſi ante annos tres, Auguſtiſsimus Cæſar RUDOLPHUS, Imperator ſecundiſsimus fecerat, clementiſsimâ in Bohemiam evocatione, & ſuſtentatione liberali; niſi, proh fatum implacabile, hunc dira mors, divino PRINCIPI, & nobis omnibus, inſperatò ademiſſet. Nihilominùs ne quis fruſtrà ipſum vixiſſe, & cœptum tantum, non verò abſolutum, ipſius opus exiſtimet; ſciat, ex tot annorum luculentis obſervationibus, quas, theſauri loco, ſibi ſemper proximas & cuſtoditiſsimas habuit, quaſque, Daniâ excedens, nave expoſitas (eo modo, quo aliquando Iuliū Cæſarē magnâ pugnâ & clade elapſum, ſuos ferunt commentarios) allocutus & exoſculatus eſt, habere hæredes, quibus etiam haſce, jam animam agens, ſeriò commendavit, ædificii Aſtronomici ſufficientem materiam; cui formam inducere poſſunt viri tres egregii, & TYCHONI, mathematicarum diſciplinarum peritiâ, noti & chari, & aliquandiu domeſtici, Doctor Melchior Iöſtelius, Doctor Chriſtianus Longimontanus. & Magiſter Iohan. Keplerus, inter cujus manus hæc omnia hactenus verſata. Et quanquam Dn. TYCHO BRAHEUS, ut ad juvandum commune bonū unicè natus, ſic ad præſtandum non tantùm per totā vitam propenſus, ſed ſollicitiſsimus fuerit, adeò ut nullum laborem ſubterfugerit, nullis ſumptibus

peper-

pepercerit: nihilominùs,uti mos mundi hujus eſt,aliquot hominum (ſi modò tales homines ſunt) reprehenſiones evadere, non potuit. Aliis enim ab avitâ degenerare virtute viſus eſt,quòd equeſtris ordinis, & graviſsimæ autoritatis homo, literas,& ex hiſce mathematicas diſciplinas tractaret, nec privatim tantùm iis deliciaretur,(quò fortaſsis apud hoſce veniam impetraſſet aliquam) ſed inde etiam publicam exſpectaret laudem atque gloriam: dignus reputatus, cui nobilitatis ademptum reſignaretur privilegium. Hujuſmodi domi & foris ſuſtinenda compluria ipſi fuerunt judicia; ſolo riſu, veluti & ſolebat, refutanda ſimplicitas & rudis ignorantia. Quòd ſi enim inſcitia ſtemma meretur,quis agreſtibus futurus nobilior? Sin ſcientia inſignes efficit, quænam mathematicâ poteſt nominari præſtantior? id quod docti intelligunt. Verùm tolerabilis iſthæc quodammodò fuerat judicii infirmitas hominum, errore potiùs, quàm ſtudio, eò dementiæ prolapſorum. At ab iis, qui eruditionis titulis inſoleſcunt, qui literarum & morum bonorum profeſsiones ſibi vendicant,imò ab iis, de quibus optimè ſemper, ſuomet ipſorum etiam teſtimonio,meritus fuerat,falſas criminationes,infameſq; calumnias,exſpectare & perferre,res mihi videtur longè impatientiſsima. Hoc pacto, ante annos pauculos,quidam ingenioſus & doctus quidem ſatis, ſed abſq; religione & virtute homo, tetricum & famoſum contra præſtantiſsimum hunc virum divulgavit ſcriptum, quale in hoc genere non vidit antiquitas,nec fortaſsis ſpectatura ex unquã poſteritas. Non ſat fuerat infamatori illi plagium committere literarium, & TYCHONIS Hypotheſin,Uraneburgi repertam, falſariè pro proprio invento venditare, niſi etiam virum aviti generis, ſummæ eruditionis & inculpatiſsimæ vitæ, cum totâ ipſius honeſtiſsimâ familiâ, ſexcentis contumeliis & totidem mendaciis, apud alios, ſi non deformatum, ſuſpectum ſaltem reddidiſſet. Et profectò jure actum cum hoc fuiſſet, velut etiam jam agi cœptum fuerat, niſi mors feram

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

illam ſingulari beneficio affeciſſet, & pœnæ ſubduxiſſet commeritiſsimæ. Sed quemadmodum TYCHO ipſe ſeſe, dum viveret, contra ejuſmodi calumnias, conſcientiæ innocentiâ, plurimorum item illuſtrium & doctorum virorum judicio, conſolatus eſt: Sic etiam cuilibet rectè ſentienti eadem hæc non abundè non poſſunt ſatisfacere. Ob ingenii & doctrinæ excellentiam, nominiſque celebritatem, invictiſsimus Cæſar RUDOLPHUS, Princeps ſapientiſsimus, (quem meritò primo loco nomino) in aulam ſuam accerſitum voluit. FRIDERICO verò II. Daniæ Regi, tam charus, tam magnus, tamque bonus habitus, ut nihil, quod majoris momenti fuerat, abſque hujus ſcitu ſuſciperet. IACOBUS VI. modernus Scotiæ Rex, carmine TYCHONEM laudavit. ERNESTUS, Elector Colonienſis, plurimùm huic ſemper favit. GULIELMUS, Haſsiæ Landtgravius, per multos annos, literis, de rebus, ad Aſtronomiam ſpectantibus, cum ipſo certavit: quæ primo epiſtolarum ipſius libro editæ continentur. UDALRICUS, Dux Megapolitanus, quò in Daniâ ipſum retineret, nihil non tentavit. Longum foret omnes, per Europam, ex imperioſâ familiâ natos, defunctos & ſuperſtites, quorum ad TYCHONEM clementiſsimæ extant literæ, & ſpectantur munera, huc accenſere. Sed eruditorum, Dii boni, quot exaratarum ad ipſum epiſtolarum volumina, abſtruſis quæſtionibus pleniſsima? Neque ullum hoc ſeculo opus eruditum, & in Philoſophiâ egregium, divulgatum, in quo non TYCHONIS nomen aliquoties legatur, in quo non ad ipſius autoritatem provocetur. Et, ut è plurimis paucos nominem, Franciſcus Patritius, Clavius, Scaliger Ioſephus, Ulmus, Maginus, Roſsinus, honorificè hunc, & frequenter, ſcriptis ſuis compellant. Quis igitur tâm exmens erit aut ſenſus reprobi, qui non tot illuſtrium & doctorum virorum candidis de Dn. TYCHONE cenſuris ipſe etiam ſubſcripturus ſit, veritatique calculum adjecturus ſuum? Non Deum TYCHONEM facio, ſed hominem fuiſſe, &

ſcio,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

ſcio, & affirmo, cui nobiſcum omnibus errare atque labi ſit commune; Non diffiteor quoque aut pernego, & ſuos ipſu habuiſſe nævos, quibus mortaliũ haud expers ullus eſt. Iſtu tamen, coram quoque, erecta cervice teſtari poſſum, & teſto quoque, totis illis novem menſibus, quibus triennium ante Witebergæ cum familia mihi convixit hoſpes, eum ſeſe geſſiſſe erga Deum & homines, quod Chriſtianum & literatum hominem apprimê decuit: cum conjuge honeſtiſsimâ ſuique obſervantiſsimâ fœminâ, maximâ vixit concordiâ: liberos ex octo adhuc ſex ſuperſtites, ad pietatem & modeſtiam aſſuefecit: filios, qui ipſi duo, ſtudiis; acu & colo filias occupavit; otio, peccatorũ ſeminario, infenſiſsimus, ne diffluere cæteram quoque familiam paſſus eſt. Conſorti ſuæ facilis; ſeveritate verò reliquos continebat in officio; erga peregrinos comis, hoſpitalis; liberaliſsimus in pauperes. Verbis ipſius veritas & brevitas; geſtui & vultui gravitas; conſilio prudentia; factis felicitas inerat. Nihil fictum, nihil ſimulatum in ipſo: ſed ſcapham ſcapham appellabat; unde omne, quod ſuſtinuit, odium. Nihil in ipſo humile, nihil dejectum, ſed ſublimem ferebat ſupra omnes fortunæ minas animum. Nulla in ipſo, præterquam temporis, animadverſa avaritia; ipſi vitæ ſtudia erant; delitiæ verò meditatio; divitiæ ſcientiæ; virtus nobilitas; religio dilectio. Faſtum deteſtabatur omnem omnem inanem ſtemmatis jactantiam. Non iræ tenax & offenſionum, ſed ad condonandum facilimus; utque uno dicam verbo, quod ab aliis expectabat, idem promptiſsimè præſtabat ſingulis. Prodeſſe cunctis ſtudebat, nocere verò nemini. Haberem, plura quæ de ipſo veriſsimè prædicarem, ſi id, quod me graviter exercet, luctus ſineret, nec noſſem vobis aliâ hæc omnia ſatis ſuperque cognita & pe ſpecta. His animi dotibus TYCHO noſter præditus, dum viveret, quibus etiam nunc in animis bonorum vivit, & victurus perpetuò eſt; ha exornarunt fortunæ bona, quæ hæreditate conſecutus fuera amplisſima, veluti inſuper ſperare poterat olim majora. Ne-

que etiam

que etiam corporis hunc deſtituit honor atque decus: erecta ſtatura, firma & virilia latera, facies decora & aperta, quam ante annos triginta Roſtochij quidam noctu, auſu prorſus ſicario, læſit veſtigio ad mortem uſque ſemper conſpicuo. Valetudine antehac ſemper uſus fuit proſperrimâ & inoffenſâ, quam deinceps loci mutatio & ipſam paulatim immutavit, nutantemque reddidit: unde & ipſe brevioris vitæ conjecturã deſumpſit. Æſtate præteritâ deteriùs longè habere cœpit, quod tamen, quantũ potuit, apud ſuos diſsimulavit. Crebriores cum amicis lætitias abrumpens de morte ſermones inſtituit: quin & domi à familiâ intereà temporis plurima obſervata prodigioſa, veluti & meus aliquid Genius præſenſit. Nam eo ipſo, quo ægrotare hic cœpit die, ego hiſtoriæ Anatomiæ Pragenſis finem imponens Witebergæ, atque ad lectorem præfationem amanuenſi meo dictitans, plurimorumque fautorum & amicorum nomina recitans, de repente hæc juſsi ſcribere: Tu verò, generoſe Dn. TYCHO, fermè mihi excideras. Nam ignoro hactenus cœlum an terram potiùs habites: num ſuſpicias, an deſpicias. Salve tamen mihi cum TYPOTIO noſtro, (quem ſimiliter ignorabam mortuum) ubicunque ſis, plurimùm. Dies, quo in morbũ incidit, 13. Octobris erat, quem ipſi intempeſtiva invitavit verecundia. Ad Illuſtriſsimi enim viri cœnam cum aliis convivans hoſpes; urinam ſuppreſsit, quæ, conſeſſu protracto aucta, veſicam ita diſtendit, ut, quaſi luxata, poſtmodùm excernere volenti, ampliùs non obedierit. Hinc ſubſecuta iſchuria, & doloris vehementia; quâ cucurbitulæ inſtar, attractus ſanguis veſicæ phlegmonem induxit, quam illicò, ut ſolet, febris comitata continua, & ab hac leviuſculum exortum delirium. Qui affectus eò à me deſignatur deductiùs, ne veritati forſan vis fiat commento alieniſsimo. Nocte, quæ ipſius mortem præceſsit, ultimâ obtinuit eas à morbo inducias, ut magnâ facilitate & conſideratè plurima ordinarit. Et quemadmodum poeticæ à pueris uſque favens, ſtudioſus expeditum & ele-

gans

gans fudit carmen : itâ morti vicinus verè cygnæam canere prolixè auditus eſt, quam etiã multoties ſuos juſsit excipere: ardentiſsimos ad DEUM, pro conceſsâ vitæ uſurâ, pro exhibitis innumeris beneficiis, pro publicâ conceſsâ pace, pro ſalubri aurâ, pro tributa toties CÆSARI lætâ victoriâ, proque bonis abundè in commune collatis omnibus, hymnos modulatus eſt; pro placidâ animæ emigratione, pro cœleſti diverſorio; profundis ſuſpiriis ſupplicavit; Eccleſiã, Rempub. ſuoſque omnes divinæ protectioni commendavit; curam egenorum habere ſine reſpectu omnium ſuis ſeverè injunxit; piè & honeſtè vivere, divinumque ſperare auxilium juſsit. Itaque inter preces & cohortationes, nobis omnibus & vitæ huic valedixit, tàm tranquillè, ut deficere nec viſus ſit, nec auditus. Atque ſic die abhinc duodecimo, qui erat 24. Octobris, cùm annos vixiſſet 54. menſes 9. dies exactè 29. humanis exemptus eſt vir Illuſtris & generoſiſsimus Dn. TYCHO BRAHEUS, ſingulare Naturæ beneficium, & literaturæ ornamentum; quem non tam clara patria, nobiles genitores, corporis, fortunæq; bona alia, quàm excelſa mens, & divinum ingenium, carum amabilemq; principibus, doctiſque viris, adeoque univerſis, præſtitére; cujus mors, quam pia & honeſta vita præceſsit, haud mala eſſe potuit: ejus nunc exuvias, & quicquid in ipſo mortale fuit, terræ committimus, officio humanitatis ut poſtremo, ſic maximo: pars ipſius verò melior, hoc eſt, anima, IESU CHRISTI Servatoris noſtri ſanguine precioſiſsimo redempta, cœlum, quod anteà ſuſpexit & meditatus eſt, cum beatis omnibus, inhabitat, cunctaque hæc inconſtantia deſpiciens, vitam jam vivit verè immortalem.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
42,-243